

на-та и утѣшеніе-то въ тѣмный затворъ. Нощемъ той сънуваше че е былъ изобразилъ върхъ стѣнх-тх — образъ на Спасителя, кой-то обаче чрѣзъ единъ чюждъ челоувѣкъ скоро ся затри; но слѣдъ това той видѣ че дойдохъ искусни живописци, кой-то възобновихъ образа и го направихъ много по-съвършенъ. Близостоящи-тѣ свѣщенници и епископи искахъ да истриѣтъ пакъ образъ-тъ но трудъ-тъ имъ бѣше напрасно. Отъ радость той ся събуди. Какво е мыслилъ за той-зи сънь, не е извѣстно, знае ся само че е писалъ на Бохемци-тѣ си, една гѣска скоро ся улавя, но другы-тѣ птици ще лѣтять по високо. Напрасно пристигнихъ до царь-тъ и съборъ-тъ, отъ мнозина Бохемскы благородны, и даже отъ Бохемскы и Моравскы народны събранія. Многобройны прошенія за освобожденіе-то му. Слѣдъ като го испитахъ три-пѣти публично, и тържественно поискахъ отъ него да ся отрече отъ свое-то ученіе; но кое-то той отрече ако му не противоречѣтъ отъ Св. Писаніе; той най-сѣтне публично и тържественно быде лишенъ отъ Свѣщенническый чинъ и осжденъ на изгоряваніе. Наложихъ му единъ книженъ каукъ на кой-то были исписани образи на діаволы; но той ся радуваше като припомни оногози, кой-то носеше бодливъ вѣнецъ отъ тѣрніе. Кога-то неговы-тѣ духовны сѣдји му казахъ: «Ный прѣдаваме твоѣ-тѣ душѣ на адскы-тѣ діаволы,» той отговори: «Но азъ прѣпорѣчвамъ духъ-тъ си въ твои-тѣ рѣцѣ, о Господи Іисусе Христе! На